

Panium - Bilang Dalawa

Ang Pag-angat at Pagbagsak ng Hari ng Timog

Jeff Pippenger

2025-02-27

Sa dulo ng nakaraang artikulo ay isinulat natin, “Ang mga talatang 10–15 ay kumakatawan sa tatlong digmaang proxy na isinagawa ng hari sa hilagaan, ang kapangyarihang papal, mula 1989 hanggang sa batas ng Linggo.” Ang tatlong digmaang proxy na ito ay nagsisimula sa pagtukoy sa Estados Unidos sa talatang 40 bilang “mga karo, mga sasakyang-dagat, at mga mangangabayo.”

Ang susunod na digmaang kinatawan, na inilalarawan sa talatang 11 at nagkaroon ng makasaysayang katuparan sa Labanan sa Raphia noong 217 BK, ay sa pagitan nina Ptolemy IV Philopator, ang timugang hari ng Ehipto, at ni Antiochus the Great, na tinatawag ding Antiochus Magnus, ng Imperyong Seleucid. Tinupad ni Antiochus ang talatang 10 nang gumanti siya laban sa Ehipto dahil sa pagkatalo at pagkawala ng mga nasasakupan ng kaniyang hilagang kaharian, at binawi niya ang lahat ng teritoryong dati nang sinakop ng timugang kaharian mula sa kaniyang kaharian. Ginawa niya ito ngunit huminto sa hangganan ng Ehipto, kaya natupad ang talatang 10 at nagtakda ng huwaran para sa 1989.

Subalit ang kaniyang mga anak ay mapupukaw at magtitipon ng napakaraming malalakas na hukbo: at tiyak na may isang darating, at dadagsa at daraan: kung magkagayo’y babalik siya, at mapupukaw, maging hanggang sa kaniyang moog. Daniel 11:10.

Ang ikalawang digmaang kinatawan ay ang Labanan sa Raphia. Ang Raphia ay nangangahulugang pook-hanggahan. Ang larangang iyon ng pagbabaka ang nagtatanda sa puntong doon itinigil ni Antiochus ang nauna niyang pagsalakay na binanggit sa talata 10. Ang tatlong digmaang kinatawan ay pinamamatnugutan ng katotohanan, sa diwang ang unang digmaang kinatawan ay tumutugma sa huli. Ang tatlong digmaan—ang nasa talata 10, talata 11, at saka ang ikatlong digmaan sa mga talata 13–15—ay isinagawa ng iisang pigurang makasaysayan sa kanilang unang katuparan. Si Antiochus Magnus ay naroroon sa bawat isa sa tatlong labanan, na sa paraang propetiko’y nagbibigkis sa mga ito sa iisang linya. Nagwagi si Antiochus sa una at huling mga labanan, ngunit hindi sa gitnang labanan, kung saan ang hari ng timog ang nanaig.

Kung paanong ang Raphia ay nangangahulugang pook-hanggahan, gayon din ang Ukrayna. Ang ikalawang digmaang pamalit, na unang natupad sa Labanan sa Raphia, ay ngayo’y natutupad sa digmaan sa Ukrayna. Si Vladimir Putin ang hari ng timog, ang propetikong inapo ng unang makabagong hari ng timog, si Vladimir Lenin. Paulit-ulit na iginigiit ni Putin na ang tugon ng Rusya sa Ukrayna ay nakasalig sa isang pinagtatalunang kasunduan na, sa muling pag-iisa ng Alemanya, ang NATO ay hindi na magpapalawak pa sa dating teritoryo ng Unyong Sobyet. Ang motibasyon ni Putin ay sumasalamin sa kay Ptolemy sa mga talatang 5–9 at sa kay Napoleon noong 1797. Lahat ng tatlong hari ng timog ay ipinapangatwiran ang kanilang mga kilos laban sa hari ng hilaga batay sa isang nilabag na kasunduan.

Ayon sa Isaias 23, ang patutot ng Tiro, na kumakatawan sa kapangyarihang papal, ay malilimutan sa loob ng pitumpung taon, gaya ng mga araw ng isang hari—isang panahon na paulit-ulit na ipinakitang siyang panahong naghahari ang ikaanim na kaharian ng propesiya ng Bibliya, ang halimaw na mula sa lupa sa Apocalipsis 13 (ang Estados Unidos).

At mangyayari sa araw na yaon, na si Tiro ay malilimutan sa loob ng pitumpung taon, ayon sa mga araw ng isang hari; at sa katapusan ng pitumpung taon, aawit si Tiro na gaya ng isang patutot. Kumuha ka ng alpa, lumibot ka sa lunsod, ikaw na patutot na nalimutan; magpatugtog ka ng malamyos na himig, umawit ka ng maraming awit, upang ikaw ay maalaala. At mangyayari, sa katapusan ng pitumpung taon, na dadalawin ng Panginoon si Tiro, at babalik siya sa kaniyang kabayaran, at makikiapid siya sa lahat ng mga kaharian ng sanlibutan na nasa ibabaw ng lupa. Isaias 23:15-17.

Ang simbolikong pitumpung-taóng panahon ay sumasaklaw mula 1798 hanggang sa batas sa Linggo; ito ang kasaysayang kinakatawan ng talatang 40. Saka lamang muling lilitaw ang patutot sa katapusan ng pitumpung taon, o sa paglapit ng batas sa Linggo. Dahil dito, ang pakikidigma ng tatlong labanan sa mga talata 10–15 ay isinasagawa ng isang kinatawan ng kapangyarihang papal, sapagkat siya ay propetikong nalilimutan sa panahong ito.

Sa una at huling mga digmaang kinatawan, nanaig ang hari ng hilaga laban sa hari ng timog. Sa gitnang labanan, nanaig ang hari ng timog laban sa hari ng hilaga. Ang Labanan sa Raphia ang unang makasaysayang katuparan ng talata 11, at ang mismong talata at ang makasaysayang katuparan nito ay bumubuo ng dalawang saksi na dapat ipagsama sa mga kahalintulad na sipi hinggil sa tatlo't kalahating propetikong araw ng pamumuno ng Papal na Roma. Kaya, dalawang sipi ng Kasulatan sa loob ng Daniel 11, kalakip ang kanilang makasaysayang katuparan, ang naglalalag ng mga propetikong katangian ng labanan sa pook-hanggan na tinutukoy sa talata 11, na unang natupad sa Labanan sa Raphia at muling natupad sa panahon ng wakas noong 1798.

Ang mga linyang ito ng patotoo ay nagpapatibay na si Vladimir Putin ang huling Vladimir ng makabagong hari ng timog. Madalas ipakahulugan ang “Vladimir” bilang “pinuno ng sanlibutan,” ngunit ang salitang “mir” ay wasto ring nangangahulugang “pamayanan.” Kaya, ang Vladimir ay nangangahulugang “pinuno ng pamayanan,” o “pinuno ng komunismo.” Inilalarawan ni Putin ang kanyang pakikilahok sa Ukraine bilang nakabatay sa isang nasirang kasunduang tumutugon sa kanyang mga pangamba hinggil sa panghihimasok ng NATO lampas sa mga hangganang napagkasunduan matapos ang muling pagkakaisa ng Alemanya. Ang direksiyon ni Putin ay kasing-tindi ang pagtutok laban sa NATO at sa EU gaya ng laban kay Zelenskyy at sa Ukraine. Ang panghihimasok ng NATO at ng EU sa teritoryong iginigiit ni Putin na dapat manatiling walang NATO ay kaparis ng poot ni Ptolemy nang isinantabi ng haring Seleucid ang prinsesang Ehipsiyang asawa para sa dati niyang asawa. Ang nasirang kasunduang iyon ay nagtuturo pasulong sa nasirang Kasunduang Tolentino noong 1797. Sa Daniel 11, kapag nagtatagumpay ang hari ng timog laban sa hari ng hilaga, may kinasasangkutanang nasirang kasunduan.

Ang paglabag sa kasunduang ito ay may kinalaman sa pagtanggap ng EU na limitahan ang pagpapalawak ng NATO lampas sa sarili nitong mga hangganan sa panahon ng muling pag-iisa ng Alemanya. Sa ganitong diwa, si Putin, ang hari sa Timog, ay nakikipagdigma laban sa hari sa

Hilaga, na kinakatawan ng kaniyang puwersang tagapaghalili. Kung paanong ang mga Nazi noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig ay naging kinatawan ng Simbahang Katoliko, ang mga Nazi ng Ukrayna ay nagiging sagisag ng ikalawang digmaang kinatawan ng mga talata 10–15. Tatlong digmaang pandaigdig at tatlong digmaang kinatawan—at sa dalawang linyang iyon, ang mga Nazi ang kinatawan ng Simbahang Katoliko sa gitnang tunggalian.

Sa tatlong orihinal na makasaysayang katuparan ng mga digmaang proxy na ito, si Antiochus Magnus ay nasa bawat labanan. Madalas nang naipakita kung paano ang etimolohiya ng “Antiochus” at ang simbolismong kaugnay ng kahariang Seleucid bilang hari sa hilagaan ay nagtatakda kay Antiochus bilang sagisag ng antikristo—ang Papa ng Roma. Ngunit sa kasaysayan ng tatlong digmaang proxy, nalilimot ang patutot ng Tiro, kaya’t ang simbolo ng “papa” na kinakatawan sa pangalang “Antiochus” ay tumutukoy sa kanyang kapangyarihang kinatawan. Sa una at huling mga labanan, ang Estados Unidos ang hayagang isinasakatuparan ang kagustuhan ng Roma. Sa talata 11, ang kapangyarihang kinatawan ay ang Nazismo ng Ukraina, ngunit noon pa man at hanggang ngayon ay ang mga sasakyang-dagat at mga karo ng Estados Unidos ang nagtataguyod kay Zelenskyy sa digmaan. Sa panlabas na anyo ng ikalawang digmaang proxy, nakatago ang Estados Unidos, gaya rin ng Papa sa loob ng pitumpung taon ng Isaias 23. Nakatago ang Estados Unidos sa mismong kasaysayan kung saan nito pinaunlad ang lahat ng katangian ng hayop, kaya’t nagiging akmang-akma sa propesiya na, sa pagpasimula ng ikalawang digmaang proxy, natatabunan ang Estados Unidos ng kapangyarihang kinatawan ng Nazismo sa Ukraina, bagaman nananatili itong kapangyarihang militar at pang-ekonomiya ng hayop na mula sa lupa na siyang nagtataguyod sa Ukraina hanggang sa pagbagsak nito.

Nang pumunta ang hari sa timugan sa Babilonya at binihag ang hari sa hilagaan, at gayon din nang binihag ni Heneral Berthier ang Papa—na basta-basta lamang siyang pumasok sa Vaticano—ito’y nagpapahiwatig na magwawakas ang digmaan sa Ukrayna sa tagumpay ni Putin, sa panahong naalis na ang anumang paglaban ng Ukrayna. Ang kahariang sinakop ni Ptolemy ay ang Babilonya, at ang kahariang sinakop ni Napoleon ay ang espirituwal na Babilonya. Kaya, ang kaharian ni Zelenskyy ay kinakatawan ng mga nasasakupang nagkakaloob sa kaniya ng suporta. Ngayong binawi na ni Trump ang suporta ng mga karo, mga mangangabayo, at mga sasakyang-dagat ng halimaw na mula sa lupa, ang sumusuporta sa Ukrayna ay ang EU, ang mismong pangkat na ayaw pakinggan ang mga pag-angkin ni Putin hinggil sa paglabag sa kasunduan tungkol sa panghihimasok ng NATO.

Ang pilosopiyang gumagabay sa mga eurokrat ng EU ay ang kilusang Greenpeace. Dahil dito, ang pangalang Zelenskyy ay nangangahulugang “berde.” Si Zelenskyy ang sagisag na pinuno ng mga tagapag-udyok ng digmaan ng EU na ginagabayan ng hangal na pandaigdigang adyenda ng environmentalism. Kapag nagwakas ang digmaan sa Ukraine, ipagdiriwang ni Putin hindi lamang ang tagumpay laban sa Ukraine, kundi pati ang tagumpay laban sa buong EU at NATO.

Samakatuwid, ang tatlong digmaang proxy ay nagtataglay ng tatak ng katotohanan. Sa una at huling digmaang proxy, ang hari ng timog ay natalo sa pamamagitan ng isang alyansa sa pagitan ng halimaw sa dagat at halimaw sa lupa sa Pahayag labintatlo. Sa pasimula, naipangyari ang pagtatagumpay para sa hari ng hilaga sa pamamagitan ng isang alyansa kasama ang isang

konserbatibong papa ng Vaticano I, na, sa konteksto ng mga lihim ng Fatima sa tradisyon ng Katolisismo, ay ang puti o mabuting papa. Ang kasalukuyang papa, na, habang isinusulat ko ito, ay nasa banig ng karamdaman, ay isang liberal na papa ng Vaticano II, na, sa konteksto ng mga lihim ng Fatima, ay ang itim o masamang papa.

Tinutukoy ng talatang labing-apat na, kapag ang “mga mandarambong ng iyong bayan,” na nagpapakataas at bumabagsak, ay pumapasok sa kasaysayang propetiko, naitatag ang pangitain. Sa katuparan ng mga talatang labintatlo hanggang labinlima sa Labanan sa Panium noong 200 BC, sumangkot ang paganong Roma sa mga usaping nauukol sa mismong labanang iyon. Sa tatlong talatang tumatalakay sa Labanan sa Panium, itinutukoy ng talatang labing-apat na itinatag ng Roma ang pangitain.

Sa kasaysayan ng Labanan sa Panium, isang konserbatibong Vatican I na puting Papa ay magsasanib-puwersa kasama ang huli sa walong pangulong nagsimula sa panahon ni Reagan, na dati’y nakipag-alyansa sa isang konserbatibong Vatican I na Papa. Ginawa nila iyon noong 1989 upang ibagsak ang dating Unyong Sobyet, at sa wakas, gagawin nila iyon upang ibagsak ang huling pinuno ng mismong kahariang iyon.

Sa mga taon ng pamumuno ni Reagan, at kasabay ng alyansa sa pagitan ni Papa Juan Pablo II at ng Estados Unidos, naniwala si Juan Pablo II na siya ang mabuting Papa ng mga propesiya ng Fatima. Bunsod ng paniniwalang iyon, sinimulan niyang libutin ang daigdig upang itaguyod ang kanyang nauunawaang katuparan ng mga prediksiyon ng Fatima. Sa gayon, siya ang naging Papa sa kasaysayan na may pinakamaraming paglalakbay, gayon din ang pinakakilala sa lahat ng panahon, habang tinutupad niya ang hula ng Pahayag kabanata labintatlo na darating ang isang panahon na ang buong sanlibutan ay mamamangha sa halimaw. Ang pampublikong persona ni Papa Juan Pablo II ay naglalarawan ng konserbatibong Papa na kaayon ng Vaticano I, na pumapasok sa isang alyansa sa huling pangulo ng Estados Unidos.

Samakatuwid, isa sa mga propetikong katangian ng papa na kapanahon ni Reagan ay ang pagkakaroon ng isang punto kung saan ang kaniyang pampublikong imahe ay tinatatakan bilang isang panandang-daan. Ang tandang iyon ay nasa talatang labing-apat, kapag itinatag ng mga mandarambong ng iyong bayan ang pangitain. Tinutupad ni Papa Juan Pablo II ang isang propetikong katangian bilang ang papa na ikinamangha ng buong sanlibutan, na sa gayon ay tumuturo pasulong sa konserbatibong Vatican I na papa sa mga huling araw na papasok sa isang alyansa kay Trump. Kapag nangyari iyon, naitatag ang pangitain, at ang nagtatatag sa pangitain ay ang pagpasok ng papa sa kasaysayan ng Panium at ng taong 200 BK.

Ipinakikita ng pasimula ng walong pangulo ang katapusan ng walong pangulo, at bago lamang ang batas ng Linggo sa talatang labing-anim, ang patutot ng Tiro na nalimutan na ay muling lumilitaw sa hayag na kasaysayan habang bumubuo siya ng isang alyansa sa katapat ni Reagan, si Donald Trump. Magkasama, gaya ng kinakatawan ng alyansa nina Antiochus at Philip ng Macedon, ibinabagsak nila ang huling salinlahi ng timugang kaharian, na kinakatawan ng batang haring si Ptolemy. Ang isang bata sa propesiya ng Bibliya ay simbolo ng huling salinlahi, at matapos ang digmaan sa Ukraine, uulitin ni Putin ang kasaysayan ng mga hari sa timog na itinataas dahil sa mga

tagumpay sa pakikidigma at nawawala sa landas sa isang uri ng dilema ng simbahan at estado.

Samakatuwid, ang talatang ikasampu, na kumakatawan sa 1989 at sa unang digmaang kinatawan, ay ang pasimula, o ang unang titik ng alpabetong Hebreo. Ang Labanan sa Raphia sa talatang ikalabing-isa, na kumakatawan sa digmaan sa Ukraina, ay ang ikalabing-tatlong titik sa alpabetong Hebreo. Ang bilang na 13 ay sagisag ng paghihimagsik, at ang hukbong kinatawan sa digmaan sa Ukraina ay mga Nazi, ang pangunahing sagisag ng paghihimagsik sa makabagong daigdig. Ang Panium ay ang huling titik sa alpabetong Hebreo, na binubuo ng dalawampu't dalawang titik. Samakatuwid, ang salitang Hebreo na "katotohanan," na nalilikha sa pamamagitan ng pagsasama ng mga titik na una, ikalabing-tatlo, at ikadalawampu't dalawa upang mabuo ang salitang Hebreo na "katotohanan," ay tumutukoy sa balangkas ng tatlong digmaang kinatawan na ito bilang katotohanan. Ang ikadalawampu't dalawang at huling titik ng alpabetong Hebreo ay sagisag ng pagka-Diyos na pinapagsama sa pagkatao, at ang katuparan ng Labanan sa Panium sa nalalapit na hinaharap ay nagaganap sa panahon ng pagkapangulo ni Trump. Si Trump ang ikadalawampu't dalawang pangulo na nakapagsilbi ng dalawang termino.

Ang Panium ay may dobleng patotoo hinggil sa dalawahang alyansa, at sa kapwa pagtukoy na iyon ang alyansa ay kumakatawan sa isang alyansang nagpapakilala ng isang herarkikal na ugnayan sa pagitan ng dalawang panig. Ang alyansa nina Philip at Antiochus ay estratehiko, na naglalayong kontrahin ang impluwensiyang Ptolemaiko at Romano sa silangang Mediteraneo. Gayunman, hindi nakatuon ang kanilang pagtutulungan sa Labanan sa Panium mismo—isinagawa ni Antiochus ang kampanyang ito nang mag-isa, na walang tuwirang pakikilahok na militar ni Philip. Ang papel ni Philip ay higit na hindi tuwiran, nagkaloob ng pampolitika at estratehikong suporta sa pamamagitan ng pagpipigil sa pagkilos ng mga kaalyadong Romano at Ptolemaiko sa Gresya at sa Egeo, kaya't nabigyan si Antiochus ng pagkakataong ituon ang pansin sa Coele-Syria. Ang mga historyador ay pawang kumikilala na si Antiochus ang mas makapangyarihan sa alyansa, at na si Antiochus lamang ang tunay na nakipaglaban sa labanan. Ang kanilang alyansa ay may kinalaman sa mas malawak na saklaw na kaugnay ng dating kaharian ni Alexander. Samakatuwid, ang alyansa ay may pangunahing pinuno at isang nakababang kapanalig, gaya ng kinakatawan ng pangalang Caesarea-Philippi, ang pangalan ng Panium noong naglakad si Kristo sa gitna ng mga tao. Samakatuwid, ang Caesarea-Philippi ay umaayon kina Antiochus at Philip, sapagkat si Caesar ang mas makapangyarihan sa alyansa, na sinasagisag kapwa nina Caesar Augustus at Herod Philip na tetrarka.

Ang salitang "Tetrarch" ay nangangahulugang pinunong may saklaw na ikaapat na bahagi. Si Caesar ang namahala sa buong kaharian, at si Philip ay namuno sa ikaapat na bahagi ng isang teritoryo; sa gayon, nalalagay ang sagisag ni Philip sa isang subhetibong ugnayan sa loob ng mga alyansa ng Panium at Caesarea-Philippi. Kay Herod Philip, nakikita natin ang sagisag ng dalawang linya ng dugo na kapwa mga sagisag ng isang sirang ugnayang tipan sa Diyos. Nakikita rin natin ang mga alingawngaw ng ikaapat na bahagi sa pagkakahati ng kaharian ni Alexander sa apat na bahagi, o apat na tetrarka. Ang pangalang Philip ay nangangahulugang maibigin sa mga kabayo.

Sa Labanan sa Panium, na natutupad sa pagtatapos ng digmaan sa Ukraina, si Antiochus Magnus—ang Estados Unidos—ay tatalo sa Rusya at makikipag-alyansa sa isang mas maliit na

manlalaro na kinakatawan ni Philip. Ang mas maliit na manlalarong iyon ay magiging kasangkot, ngunit hindi tuwirang makikibahagi sa labanan. Ang labanan ay sa pagitan ng Estados Unidos at ni Putin, maliwanag na tuwirang may kaugnayan sa isang kontrobersiyang panrelihiyon na idinulot ng pagkayamot at pagmamataas ni Putin, gaya ng inilalarawan kapwa ni Ptolemy IV Philopator pagkaraan ng Labanan sa Raphia, at ni haring Uzziah ng Judah. Sina Ptolemy at Uzziah ay mga haring mula sa timog na napuno ng pagmamataas dahil sa kanilang tagumpay sa militar, na pagkatapos ay ninais na akuin ang isang banal na gawaing tanging mga saserdote lamang ang dapat gumanap. Si Uzziah ay tinamaan ng ketong dahil sa kanyang ginawa, at si Ptolemy, sa silakbo ng galit, ay pinaslang ang 50,000 Hudyo sa Alexandria.

Tinutukoy ng Talata 13 ang labanan sa pagitan ng huling salinlahi ng makabagong hari ng pamayanan, o komunismo—ang Rusya ni Vladimir Putin—at ng USA. Nagwawagi si Trump sa labanan, ngunit ginagawa niya ito kasama ang isang kaalyado mula sa ikaapat na bahagi ng kaharian, na hindi aktuwal na nasa labanan. Malapit na tayo sa pagwawakas ng Talata 11, gaya ng pinatutunayan ng mga kasalukuyang pangyayari. Magtatagumpay si Putin laban sa Ukraine, na kinakatawan ng Raphia. Pagkatapos ay magsisimula ang kanyang unti-unting pagbagsak, gaya ng kinakatawan ng pagkakalagay kay Uzziah sa isang bahay hanggang sa kanyang kamatayan, dahil sa ketong. Pagkatapos ng kanyang tagumpay sa Raphia noong 217 BC, ang pamumuno ni Ptolemy IV Philopator ay lumala dahil sa korupsiyon, labis na karangyaan, at pag-asa sa mga walang prinsipyong tagapayo. Namatay siya noong 204 BC, malamang na pinaslang o nilason ng kanyang mga ministro, sina Sosibius at Agathocles, bilang bahagi ng isang sabwatan upang tiyakin ang kapangyarihan para sa kanyang batang anak na si Ptolemy V. Ang magulong wakas na ito ay nagpapakita ng kawalang-tatag at mga pakana na karaniwan sa mga hukuman ng mga Hellenistikong hari, na nagmamarka ng isang makabuluhang punto ng pagliko sa pagbagsak ng Ptolemaikong Ehipto.

Isang katangian ng espirituwal na katuparan ng “hari ng timog”—na itinatipika ng mga literal na katuparan na naganap sa pagtutunggalian para sa pandaigdigang paghahari matapos ang kamatayan ni Alejandro—ay ang “rebolusyon.” Ang Pransiya ay naging espirituwal na “hari ng timog” sa kapanahunan ng Rebolusyong Pranses. Ang makabagong “hari ng timog,” ang Rusya, ay isinilang sa Rebolusyong Ruso. Ang paghinog ng pilosopiyang ipinakilala sa Rebolusyong Pranses—mula sa anarkiya ng Rebolusyong Pranses hanggang sa komunismo ng Rebolusyong Sobyet—ay isang katangian ng “hari ng timog.” Ang komunismo ay kumalat sa buong daigdig sa pamamagitan ng mga rebolusyon.

Sa makabagong panahon, ang CIA, sa pamamagitan ng mga ahensiyang di-pampamahalaan, ay kumilos upang pabagsakin ang mga bansa sa buong daigdig, at ang hakbang-hakbang na planong paulit-ulit nilang ginamit ay ang tinatawag na mga color revolution. Ang hari sa timugan ay isang kapangyarihang dragon, at ang mga globalista ay gayundin ang kapangyarihan ng dragon, at ang mga color revolution ng CIA ay mga palatandaan ng isang kapangyarihang dragon. Ang kasaysayan ng Pransiya, bilang espirituwal na hari sa timugan, ay nagtataglay ng isang natatanging kasaysayan na nagmamarka ng isang konklusyon ng naturang partikular na linya ng propesiya.

Ang konklusyon ay kinakatawan ni Napoleon. Ang Rebolusyong Pranses ang nagtatakda ng pasimula ng pagiging hari sa timugan ng Pransya, at si Napoleon ang nagtatakda ng wakas nito. Tinutukoy ng mga mananalaysay ang isang hanay ng mga hakbang na humantong kay Napoleon sa kaniyang Waterloo, at sa gayon ay tinutukoy nila ang isang unti-unting pagwawakas ng unang espirituwal na hari sa timugan, taliwas sa nangyari sa Babilonia at kay Belshazzar na inabot ng pagsakop sa isang gabi. Ang unang Vladimir ng makabagong hari sa timugan, si Vladimir Lenin, ay namatay sa loob ng dalawang taon dahil sa sunud-sunod na mga stroke. May ilan na naghihinalang nilason siya ni Joseph Stalin, gaya rin ng hinala ng ilan na si Ptolemy IV ay nilason ng kaniyang mga tagapayo. Ang wakas ng makabagong hari sa timugan na kinakatawan ng Unyong Sobyet ay naisakatuparan din sa pamamagitan ng isang rebolusyon.

Ang protesta sa Moscow na nag-ambag sa pagbagsak ng USSR ay ang napakalaking pampublikong paglaban noong Kudeta ng Agosto 1991 (Agosto 19–21, 1991). Ang pangyayaring ito, na nakasentro sa pagtatanggol sa White House at sa pamumuno ni Boris Yeltsin, ay tuwirang nagpahina sa mga hardliner ng Sobyet, ibinunyag ang pagkamarupok ng rehimen, at pinabilis ang pagbagsak ng USSR. Bagama't ang mga naunang protesta sa Moscow (hal., 1987–1990) at ang Baltic Way (1989) ay nag-ipon ng puwersa, ang mga protesta noong Agosto 1991 ang naging kritikal na punto ng pagbabaling sa Moscow, na humantong sa pagkakabuwag ng Unyong Sobyet pagsapit ng katapusan ng 1991. Ang pasimula ng Rusya bilang hari ng timog ay nagsisimula at nagtatapos sa rebolusyon. Ang pagtatapos ng USSR ay isang progresibong pagkakawatak-watak ng kaharian, gaya ng kina Ptolemy, Uzziah, Napoleon, at maging kay Vladimir Lenin. Ang wakas ni Putin ay isang unti-unting pagbagsak, na magsisimula sa sandaling matapos ang digmaan sa Ukraine. Ang kanyang wakas ay nagaganap sa Labanan sa Panium, kung kailan kinukuha ng USA ang pamamahala sa kaharian, habang tumatanggap ng suporta mula sa isang kaalyadong hindi naman aktwal na naroroon sa labanan.

Ipagpapatuloy namin ang mga linyang ito sa susunod na artikulo.